Viața și moartea

Studiul 3, Trimestrul 1, 10–16 Ianuarie 2026

Sabat după-amiază 10 Ianuarie

De memorat:

“Căci, pentru mine, a trăi este Hristos şi a muri este un câştig.” — Filipeni 1:21

Crucea de pe Calvar, în timp ce declară Legea ca fiind de neschimbat, face cunoscut universului că plata păcatului este moartea. În strigătul de moarte al Mântuitorului „S-a sfârșit”, a bătut clopotul de moarte al lui Satana. Marea luptă care durase atâta vreme s-a hotărât atunci, iar curățirea finală a păcatului a fost asigurată. Fiul lui Dumnezeu a trecut prin porțile mormântului, pentru ca „prin moarte să nimicească pe acela care avea puterea morții, pe diavolul”. (Evrei 2, 14.) Dorința lui Lucifer după înălțare de sine îl făcuse să spună: „Îmi voi înălța tronul mai presus de stelele lui Dumnezeu....

Voi fi ca Cel Preaînalt”. Dar Dumnezeu declară: „Te voi face ca cenușa pe pământ.... și niciodată nu vei mai fi”. (Isaia 14, 13.14; Ezechiel 28, 18.19.) „Căci iată, vine ziua, care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va lăsa nici rădăcină, nici ramură”. (Maleahi 4, 1.) TV 503.4

Satana nu-i poate ține în gheara lui pe cei morți, când Fiul lui Dumnezeu îi cheamă la viață. El nu poate să țină în moarte spirituală un suflet care primește în credință cuvântul puterii lui Hristos. Dumnezeu le spune tuturor acelora care sunt morți în păcate: „Deșteaptă-te, tu care dormi, scoală-te din morți.” (Efeseni 5, 14.) Cuvântul acesta este viață veșnică. Cuvântul lui Dumnezeu, care a chemat la viață pe primul om, ne dă și nouă viață; așa cum cuvântul lui Hristos: „Tinerelule, scoală-te, îți spun” a dat viață tânărului din Nain, tot așa și cuvântul „scoală-te din morți” este viață pentru sufletul care îl primește. Dumnezeu „ne-a izbăvit de sub puterea întunericului și ne-a strămutat în Împărăția Fiului dragostei Lui.” (Coloseni 1, 13.) Totul se dă prin Cuvântul Său. Dacă primim Cuvântul, avem eliberarea. HLL 320.2

Duminică, 11 Ianuarie

„Hristos va fi proslăvit”

Potrivit Filipeni 1:19,20, care par să fie așteptările lui Pavel cu privire la rezultatul procesului său? Ce consideră el că este și mai important decât achitarea?

"Căci ştiu că lucrul acesta se va întoarce spre mântuirea mea prin rugăciunile voastre şi prin ajutorul Duhului lui Isus Hristos. Mă aştept şi nădăjduiesc cu tărie că nu voi fi dat de ruşine cu nimic, ci că acum, ca totdeauna, **Hristos va fi proslăvit cu îndrăzneală în trupul meu, fie prin viaţa mea, fie prin moartea mea.**" – Filipeni 1:19-20

„Este de mare însemnătate să fim credincioși lui Dumnezeu. El are drepturi asupra tuturor celor care sunt angajați în slujba Lui. El dorește ca mintea și trupul să fie păstrate în cea mai bună stare de sănătate, ca orice putere și orice dar să fie sub control divin și la fel de viguroase pe cât le pot face obiceiurile chibzuite și o cumpătare strictă. Suntem datori lui Dumnezeu să ne consacrăm Lui fără rezerve, cu trup și suflet, recunoscând toate facultățile noastre ca fiind daruri încredințate de El, care trebuie folosite în slujba Sa. Toate energiile și capacitățile noastre trebuie întărite și dezvoltate neîncetat în acest timp de probă. Numai aceia care prețuiesc aceste principii și care au fost educați să se îngrijească de trupurile lor cu pricepere și în frica de Dumnezeu ar trebui aleși să poarte responsabilități în această lucrare. Cei care sunt de mult timp în adevăr, dar care nu pot face deosebire între principiile curate ale neprihănirii și principiile răului, a căror înțelegere cu privire la dreptate, milă și dragostea lui Dumnezeu este întunecată, ar trebui eliberați de responsabilități. Fiecare biserică are nevoie de o mărturie clară și hotărâtă, care să dea trâmbiței un sunet deslușit." *(Review and Herald, 11 iunie 1914, par. 8)*

Ce relație are Pavel cu bisericile pe care le-a întemeiat și cu oamenii pe care i-a câștigat pentru Hristos?

"Nu vă scriu aceste lucruri ca să vă fac ruşine, ci ca să vă sfătuiesc ca pe nişte copii preaiubiţi ai mei. Căci chiar dacă aţi avea zece mii de învăţători în Hristos, totuşi **n-aveţi mai mulţi părinţi, pentru că eu v-am născut în Hristos Isus, prin Evanghelie.** De aceea vă rog să călcaţi pe urmele mele." – 1 Corinteni 4:14-16

"Voi sunteţi martori şi Dumnezeu, de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă şi fără prihană faţă de voi, care credeţi. Ştiţi iarăşi că am fost pentru fiecare din voi **ca un tată cu copiii lui**:..." – 1 Tesaloniceni 2:10-11

"Te rog **pentru copilul meu** pe care l-am născut în lanţurile mele, " – Filimon 1:10

„Când apostolul Pavel se afla în neliniște cu privire la galateni, atât de mare era îngrijorarea și povara sufletului său pentru ei, încât a spus: «*Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii, până ce va lua Hristos chip în voi!*» (Galateni 4:19). El simțise cândva o dorință adâncă a sufletului pentru ei, ca să primească cunoștința lui Hristos." (*7LtMs, Lt 30a, 1892, par. 30)*

„Nădejdea și bucuria pe care această asigurare le-a adus tinerei biserici din Tesalonic pot fi cu greu înțelese de noi astăzi. Ei au prețuit scrisoarea trimisă lor de părintele lor în Evanghelie, iar inimile li s-au umplut de dragoste față de el." (TT, p. 138.1)

Luni 12 Ianuarie

„A muri e un câștig”

Studiază 2 Corinteni 10:3-6! Care este baza războiului spiritual pe care îl purtăm și care sunt armele noastre?

Isus trebuie să locuiască în inimă; iar acolo unde este El, dorințele firești sunt supuse și ținute în stăpânire prin lucrarea Duhului lui Dumnezeu. *«Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu, ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu și orice gând îl facem rob ascultării de Hristos.»” (Bible Echo, 15 iunie 1892, par. 6)*

„Prima lucrare a celor care doresc să se reformeze este curățirea imaginației. Meditațiile noastre trebuie să fie de așa natură încât să înalțe mintea. *«Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.»* (Filipeni 4:8).

Iată un câmp larg în care mintea se poate mișca în siguranță. Dacă Satana caută să o îndrepte spre lucruri josnice și senzuale, aduceți-o înapoi. Când imaginațiile stricate caută să pună stăpânire pe mintea voastră, fugiți la tronul harului și rugați-vă pentru putere din cer. Prin harul lui Hristos ne este posibil să respingem gândurile necurate. Isus va atrage mintea, va curăți gândurile și va curăți inima de orice păcat ascuns...” *(CTBH, p. 136.1)*

Ce transmite Pavel în Filipeni 1:21,22, în special în contextul marii lupte?

Cel mai aproape de Hristos va sta acela care pe pământ a fost pătruns cel mai mult de spiritul iubirii Sale pline de jertfire — iubirea care „nu se laudă, nu se umflă de mândrie ... nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău” (1 Corinteni 13, 4-5) — iubire care îl îndeamnă pe ucenic, așa cum L-a îndemnat și pe Domnul nostru, să dea totul, să trăiască, să lucreze și să Se sacrifice, chiar până la moarte, pentru mântuirea omenirii. Spiritul acesta s-a manifestat în viața lui Pavel. El spunea: „Pentru mine, a trăi este Hristos”, deoarece viața lui descoperea oamenilor pe Hristos; „și a muri este un câștig” — câștig pentru Hristos; moartea însăși urma să dea pe față puterea harului Său și să adune suflete pentru El. „Hristos va fi proslăvit, cu îndrăzneală, în trupul meu”, a spus el, „fie prin viața mea, fie prin moartea mea.” (Filipeni 1, 21.20.) HLL 549.3

Marţi 13 Ianuarie

Încrederea

"Sunt strâns din două părţi: aş dori să mă mut şi să fiu împreună cu Hristos, căci ar fi cu mult mai bine, dar, pentru voi, este mai de trebuinţă să rămân în trup." – Filipeni 1:23-24

"Cei vii, în adevăr, măcar ştiu că vor muri, dar cei morţi nu ştiu nimic şi nu mai au nicio răsplată, fiindcă până şi pomenirea li se uită." – Eclesiastul 9:5

„M-am gândit la Pavel, marele slujitor trimis să predice neamurilor pe Hristos și pe El răstignit. La un moment dat, el se afla într-o mare strâmtorare. Era atât de apăsat de responsabilități, încât nu știa dacă ar fi mai bine să moară sau să trăiască, dacă ar trebui, pentru binele altora, să rămână în trup sau să renunțe la luptă. *«Fraților»,* scrie el, *«eu nu cred că l-am apucat încă; dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Hristos Isus.» (Filipeni 3:13–14).” (14LtMs, Lt 100, 1899, par. 9)*

Miercuri 14 Ianuarie

În unire stă puterea

Compară Filipeni 1:27 cu Ioan 17:17-19! Ce spun atât Domnul Isus, cât și Pavel că este indispensabil pentru unitatea în biserică?

"Numai **purtaţi-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos**, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămâne departe de voi, să aud despre voi că rămâneţi tari în acelaşi duh şi că luptaţi cu un suflet pentru credinţa Evangheliei," – Filipeni 1:27

"Sfinţeşte-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul. Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, aşa i-am trimis şi Eu pe ei în lume. Şi Eu Însumi Mă sfinţesc pentru ei, ca şi **ei să fie sfinţiţi prin adevăr.**" – Ioan 17:17-19

„Cine sunt supușii Împărăției cerurilor? Daniel spune lumii cum se vor numi ei: *«Sfinții Celui Preaînalt vor primi Împărăția și vor stăpâni Împărăția în veci, din veșnicie în veșnicie»* (Daniel 7:18). Iar Pavel le scrie filipenilor: [Filipeni 1:1, 9-11; Efeseni 2:18-22 . 11MR 341.2

„Toți cei care sunt înscriși ca cetățeni ai patriei cerești sunt chemați să aibă o purtare pe care Evanghelia lui Hristos să o poată aproba. Este privilegiul nostru să ne revendicăm drepturile și privilegiile supușilor Împărăției cerurilor. Dar fiecăruia care Îl primește pe Hristos ca Mântuitor personal, El îi spune: *«Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă»* [de lume]. Noi trebuie să ne conformăm cerințelor Domnului și să nu ne facem de rușine cetățenia nici înaintea îngerilor din cer, nici înaintea oamenilor. Suntem chemați să-I aducem lui Dumnezeu o slujire plină de bucurie. Hristos nu Se adresează unor oameni care nu mai au de luptat cu ispita, care nu sunt în niciun pericol de a fi îndepărtați de la Hristos și biruiți de uneltirile Satanei, atunci când spune: *«Numai purtați-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos... rămâneți tari într-un duh, luptând împreună cu un suflet pentru credința Evangheliei... Căci, cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în El, ci să și pătimiți pentru El»* (Filipeni 1:27, 29). Nu trebuie să existe nici ceartă, nici slavă deșartă, nici egoism sau cârtire, nici certuri; nimic necurat sau necinstit nu trebuie să se găsească în caracterul urmașilor lui Hristos.” (Scrisoarea 58a, 1898; 11MR 341.3)

Joi 15 Ianuarie

Uniți și fără teamă

Studiază Filipeni 1:27-30! Ce legătură vezi între lipsa fricii, pe de o parte, și unitatea și lupta „cu un suflet pentru credința Evangheliei”, pe de altă parte?

"Numai purtaţi-vă într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos, pentru ca, fie că voi veni să vă văd, fie că voi rămâne departe de voi, să aud despre voi că rămâneţi tari în acelaşi duh şi că luptaţi cu un suflet pentru credinţa Evangheliei, fără să vă lăsaţi înspăimântaţi de potrivnici; lucrul acesta este pentru ei o dovadă de pierzare şi de mântuirea voastră, şi aceasta de la Dumnezeu. Căci cu privire la Hristos, vouă vi s-a dat harul nu numai să credeţi în El, ci să şi pătimiţi pentru El şi să şi duceţi, cum şi faceţi, aceeaşi luptă pe care aţi văzut-o la mine şi pe care auziţi că o duc şi acum." – Filipeni 1:27-30

Astăzi este nevoie de bărbați ca Daniel, oameni de acțiune, curajoși. Este nevoie de inimi curate și mâini puternice, netemătoare în lumea prezentă. Dumnezeu a rânduit ca omul să progreseze mereu, să atingă zi de zi un punct mai înalt pe scara desăvârșirii. El ne va ajuta, dacă noi dorim să ne ajutăm. Speranța noastră de fericire în două lumi depinde de îmbunătățirile pe care le facem într-una din ele.... CA 301.2

„Această lecție arată că, la fiecare pas înainte pe calea călăuzirii lui Dumnezeu, creștinului convertit i se cere o cooperare constantă, manifestată prin credință neclintită, curaj și acțiune; iar aceasta aduce întotdeauna biruință.”

Citește Matei 10:38; Faptele 14:22; Romani 8:17; 2 Timotei 3:12 și rezumă tema lor comună!

"Cine nu-şi ia **crucea lui** şi nu vine după Mine nu este vrednic de Mine." – Matei 10:38

"Intărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruiască în credinţă şi spunea că în Împărăţia lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri." – Faptele apostolilor 14:22

"Şi, dacă suntem copii, suntem şi moştenitori: moştenitori ai lui Dumnezeu şi împreună-moştenitori cu Hristos, dacă suferim cu adevărat împreună cu El, ca să fim şi proslăviţi împreună cu El." – Romani 8:17

"De altfel, toţi cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos **Isus vor fi prigoniţi.**" – 2 Timotei 3:12

„Când contemplăm umilirea lui Hristos, privind la lepădarea Sa de Sine și la jertfa Sa de Sine, suntem cuprinși de uimire în fața manifestării iubirii divine față de omul vinovat. Atunci când, de dragul lui Hristos, suntem chemați să trecem prin încercări de natură umilitoare, dacă avem gândul lui Hristos, le vom îndura cu blândețe, fără a ne răzbuna pentru vătămare și fără a ne împotrivi răului. Vom manifesta spiritul care locuia în Hristos...” (AG, p. 324.5)

„Suntem chemați să purtăm jugul lui Hristos, să lucrăm așa cum a lucrat El pentru mântuirea celor pierduți; iar cei care sunt părtași suferințelor Lui vor fi și părtași slavei Lui. Apostolul spune: *«Căci noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu.»* Așadar, să ne prindem de puterea Lui. Fiecare dintre cei care cheamă Numele lui Hristos dintre noi să devină un împreună-lucrător cu Dumnezeu.” *(Review and Herald, 24 mai 1892, par. 12)*

Vineri 16 Ianuarie

Alte gânduri

Apostolul privea spre marea veșnicie, nu cu nesiguranță sau cu teamă, ci cu o nădejde plină de bucurie și cu o așteptare plină de dor. Stând la locul martiriului său, el nu a văzut nici sabia călăului, și nici pământul ce în curând avea să primească sângele său; el a privit prin liniștitul cer albastru al acelei zile de vară până la tronul Celui Veșnic. FA 511.2

Acest bărbat al credinței a privit scara viziunii lui Iacov, reprezentându-L pe Hristos, care a legat pământul cu cerul și pe omul mărginit cu Dumnezeu Cel nemărginit. Credința lui era întărită atunci când își amintea cum patriarhii și profeții s-au sprijinit pe Acela care era susținătorul și mângâierea sa și pentru care el își dădea viața. Din partea acestor bărbați sfinți, care în decursul secolelor au dat mărturie despre credința lor, el primea asigurarea că Dumnezeu este credincios. Pe acei apostoli, care, pentru a predica Evanghelia lui Hristos, au pornit să întâmpine bigotismul și superstiția păgână, prigoana și ocara, care n-au socotit viața lor ca fiind scumpă spre a putea ține sus lumina crucii în mijlocul păienjenișului întunecos al necredinței — pe aceștia îi auzea el mărturisindu-L pe Isus ca Fiu al lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii. De pe scaunul de tortură, de pe rug, din închisoare, din vizuinile și peșterile pământului, el auzea strigătele de triumf ale martirilor. El auzea mărturia sufletelor statornice, care, deși părăsite, lovite și chinuite, totuși transmiteau solia neînfricată și solemnă despre credință, spunând: „Știu în cine am crezut”. Aceștia, dându-și viața pentru credință, declară înaintea lumii că Acela în care s-au încrezut este în stare să-i mântuiască pe deplin. FA 512.1

Răscumpărat prin sacrificiul lui Hristos, spălat de păcat prin sângele Său și îmbrăcat în neprihănirea Sa, Pavel are în sine mărturia faptului că sufletul lui este prețios înaintea Mântuitorului. Viața sa este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu și el este convins că Acela care a învins moartea este în stare să păzească ceea ce I s-a încredințat. Mintea lui se prinde cu putere de făgăduința Mântuitorului: „Eu îl voi învia în ziua de apoi”. (Ioan 6, 40.) Gândurile și nădejdile lui sunt concentrate asupra celei de a doua veniri a Domnului său. Și atunci când sabia călăului coboară și umbrele morții se adună asupra martirului, ultimul său gând care îi străfulgeră mintea, gând care va fi și cel dintâi în marea dimineață a redeșteptării, a fost de a-L întâmpina pe Dătătorul Vieții, care îi va ura bun venit în bucuria celor binecuvântați. FA 512.2

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org